

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119211827
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4119211827.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členov senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletú T. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpenej Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, Štefániková tr. 88 ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matky Ing. Q. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. - S., R. XXX/X, zast. Mgr. Zuzanou Gálikovou, advokátkou, so sídlom Nitra, Farská 33 a otca Y. T. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. F., G. XXX/X, t. č. W., Y. 6, zast. Advokátska kancelária JUDr. CIMRÁK, s. r. o., so sídlom v Nitre, Štefánikova 7, IČO: 36 868 876, o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa, o odvolaniach matky a otca proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 30. júna 2020 č. k. 13P/284/2019-160 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Nitra 24P/46/2016-69 zo dňa 20. 09. 2016 v časti vyživovacej povinnosti otca tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k maloletej T. U., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 170 eur mesačne na sumu 210 eur mesačne, počnúc dňom 11. 10. 2019, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zročné výživné otca za čas od 11. 10. 2019 do 30. 06. 2020 činí sumu 346,80 eura, ktorú sumu súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach vo výške 50 eur, spolu s bežným výživným, počnúc prvou splátkou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok. O trovách konania rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 63 ods. 3, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine, § 44 a § 52 CMP a uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Nitra 24P/46/2016-69 zo dňa 20. 09. 2016 bolo manželstvo rodičov maloletej T. U., nar. XX. XX. XXXX rozvedené. Maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky a súd otca zaviazal prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 170 eur mesačne, zároveň bol upravený styk otca s maloletým dieťaťom. Rozsudkom Krajského súdu v Nitre 5CoP/1/2017-290 zo dňa 27. 09. 2017 bol výrok rozsudku Okresného súdu Nitra v časti zverenia maloletého dieťaťa a určenia výšky výživného potvrdený. V tom čase mali obaja rodičia jednu vyživovaciu povinnosť. Matka žila spolu s maloletou v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, na bývanie im prispievala sumou 50 eur mesačne, vlastnila byt, za ktorý mesačne uhrádzala nájom 33,19 eura, električka 26,64 eura, plyn 56 eur, vodné 123,27 eura ročne, bola vlastníčkou garážového státia. Priemerný mesačný príjem matky bol 752,69 eura mesačne netto. Maloletá T. navštevovala predškolské zariadenie s mesačným poplatkom 14 eur školné a cca 27 eur stravné. Absolvovala dva krúžky pohybovej prípravy, každý za 18 eur mesačne a kurz plávania za 24 eur mesačne. Užívala lieky na podporu imunity v sume 35 eur mesačne. Otec dieťaťa žil v podnájme, kde platil nájomné vo výške 350 eur aj s energiami. Priemerný mesačný príjem otca bol do 30. 07. 2016 - 840,66 eura mesačne a od 01. 08. 2016 - 960 eur mesačne netto. Matka v súčasnosti býva s maloletým dieťaťom v 4-izbovom byte na adrese R. XXX/X, W., ktorý je v jej osobnom vlastníctve. Matka vyčíslila výdavky na bývanie: nájomné vo

výške 39,19 eura mesačne, elektrina vo výške 26,64 eura mesačne, plyn vo výške 56 eur mesačne, voda vo výške 55,70 eura polročne. Matka je zamestnaná v spoločnosti SLUŽBA NITRA, s. r. o., so sídlom Nitra, Pražská 33 s priemerným mesačným príjmom 777,67 eura netto za obdobie 09/2018 - 08/2019. Matka bola od 10/2019 do 02/2020 práceneschopná, poberala nemocenské dávky vo výške cca 18 eur denne, čo predstavuje cca 540 eur mesačne. Od 12. 03. 2020 bola matka s maloletou T. na OČR pre šírenie nebezpečnej nákazlivej choroby spôsobenej vírusom COVID - 19, poberala nemocenské dávky vo výške 300 eur mesačne. Nespláca žiadne úvery ani pôžičky. Matke sa okruh vyživovacej povinnosti od roku 2016 nezmenil, stále má len jednu vyživovaciu povinnosť k maloletej T. U.. Maloletá T. U. je v školskom roku 2019/2020 žiačkou 1. ročníka Základnej školy na Z. 2, W.. Maloletá bola v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca žiačkou materskej školy. Matka uhradila za maloletú T. sumu vo výške 45,60 eura na výdavky súvisiace so školou na šk. r. 2019/2020. Maloletá nie je už evidovaná u imunológa - alergológa, pediater dieťaťa však potvrdil výdavky na podporu imunity u dieťaťa, ktoré matka preukázala vo výške cca 30 eur mesačne. Maloletá má mimoškolské športové aktivity, ktoré nie sú organizované, chodí na korčuľovanie s výdavkami vo výške 10 eur (11 vstupová permanentka do Hokejovej haly na V. v W.), plávanie s výdavkami 8 eur (permanentka 10 vstupov do plaveckého bazéna). Ostatné výdavky na maloletú sú bežného charakteru. Otec býva v 1-izbovom byte na Y. X v W., ktorý je vo vlastníctve jeho rodičov. Podľa udania otca, rodičia za predmetný byt uhradili akontáciu vo výške 7.500 eur a otec spláca úver poskytnutý na kúpu tohto bytu. Mesačné výdavky otca, ktoré uhradza on súvisiace s bývaním sú nájomné vo výške 70,91 eura, preddavkové platby za spotrebu elektrickej energie vo výške 20 eur. Ďalšie mesačné náklady otca sú poplatok za služby od Telecomu v sume 22,78 eura, poplatok za mobilný paušál od Orange operátora v sume 19,90 eura. Otec vyčíslil svoje výdavky ďalej za platby za daň za nehnuteľnosť vo výške 1,84 eura mesačne, smetné vo výške 2,08 eura mesačne, životné poistenie vo výške 21,41 eura mesačne, poistenie nehnuteľnosti vo výške 3,11 eura mesačne a PZP za osobné motorové vozidlo vo výške 7,66 eura mesačne. Otec na svoju bežnú spotrebu (potraviny, ošatenie, domácnosť, cestovné) vyčíslil sumu vo výške 204 eur. Otec si riadne plní svoju vyživovaciu povinnosť k maloletej vo výške 170 eur mesačne. Nad rámec súdom určenej výšky výživného, otec neprispieva. Otec pracuje od roku 2007 na Mestskom úrade W., so sídlom W., U. tr. XX. Priemerný mesačný príjem otca za obdobie 11/2018 - 10/2019 bol 1.436,78 eura netto. V súčasnosti otec naďalej pracuje na Mestskom úrade Nitra s priemerným mesačným príjmom 1.428,64 eura netto (12/2019 - 04/2020). V 05/2019 otec kúpil od svojich rodičov pozemok v katastrálnom území Q. V. za kúpnu cenu 19.500 eur. Na danom pozemku začal otec stavať rodinný dom, ktorý je v štádiu rozostavanej stavby. Na základe kúpnej zmluvy zo dňa 28. 06. 2018 nadobudol otec do svojho výlučného vlastníctva 1-izbový byt nachádzajúci sa na F. X v W. za kúpnu cenu vo výške 78.000 eur. V 1-izbovom byte na F. X v W. bývajú jeho rodičia, ktorí sami uhrádzajú náklady na bývanie. Na kúpu predmetných nehnuteľností (pozemok v kat. úz. Q. V., byt na F. v W., byt na Y. v W.), ako aj stavbu rodinného domu si otec zobral viacero úverov, ktoré mesačne spláca. Jeho rodičia mu poskytli finančné prostriedky vo výške 28.000 eur na stavbu rodinného domu. Otec spláca hypotekárny úver vo výške 51.500 eur poskytnutý mu Všeobecnou úverovou bankou, a. s. na základe Zmluvy o poskytnutí úveru na bývanie „Flexihypotéka refinančná“ zo dňa 28. 07. 2017 v mesačnej splátke 207,77 eura. Ďalej spláca úver na bývanie od Prvej stavebnej sporiteľne, a. s. vo výške 30.000 eur poskytnutý mu na základe Zmluvy o úvere na bývanie zo dňa 17. 05. 2018 v mesačnej splátke 203,78 eura. Ďalej si otec zobral medziúver od ČSOB stavebnej sporiteľne, a. s. vo výške 2.637,64 eura poskytnutý mu na základe Zmluvy o mimoriadnom medziúvere na bývanie a stavebnom úvere na bývanie zo dňa 02. 06. 2018 v mesačnej splátke 19,66 eura. Otec spláca spotrebiteľský úver od Poštovej banky, a. s. vo výške 18.000 eur poskytnutý mu na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 20. 06. 2018 v mesačnej splátke 250,23 eura. Ďalej otec spláca hypotekárny úver od Prima banky Slovensko, a. s. poskytnutý mu na základe Zmluvy o úvere na bývanie zo dňa 03. 07. 2018 vo výške 56.700 eur v mesačnej splátke 182,78 eura. Kúpu bytov realizoval otec z dôvodu, že na stavbu rodinného domu nezískal úver. T. č. je stavba rodinného domu v štádiu rozostavanej stavby, hrubej stavby, otec plánuje ďalej financovať stavbu rodinného domu aj z budúceho predaja bytu na Y. ulici v W.. Otec prostredníctvom predloženia jednotlivých faktúr a peňažných blokov preukázal, aké mal doposiaľ výdavky súvisiace so stavbou rodinného domu. Otcovi sa okruh vyživovacej povinnosti od roku 2016 nezmenil, stále má len jednu vyživovaciu povinnosť k maloletej T. U.. Napriek tomu, že otec má záujem o stretávanie sa s maloletým dieťaťom, s dcérou sa nestretáva, nie je s ňou v kontakte.

1.2. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného bol podaný dôvodne. Súd s poukazom na ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine môže meniť súdne rozhodnutia o výživnom, ak nastane zmena pomerov na strane maloletého dieťaťa alebo na strane

rodičov. Od poslednej úpravy výživného, ktorá bola v roku 2016 prišlo k podstatnej zmene pomerov aj na strane maloletého dieťaťa aj na strane otca maloletej. Dieťa je o štyri roky staršie, od 9/2019 nastúpilo na povinnú školskú dochádzku, čím sa preukázateľne zvýšili nielen základné výdavky matky na oblečenie, stravu pre dieťaťa, ale hlavne výdavky na školské pomôcky a školské potreby, rôzne platené mimo vyučovacie akcie organizované školou (výlety, návštevy kultúrnych podujatí, škôl v prírode a pod.). Na strane dieťaťa stále pretrvávajú zdravotné problémy, dieťa užíva prípravky na podporu imunity. Matka dieťaťu pravidelne zabezpečuje športové aktivity (gymnastika, plávanie, korčuľovanie), výdavky na tieto aktivity pretrvávajú v rovnakom rozsahu od r. 2016. K zmene pomerov došlo aj na strane oboch rodičov. U otca sa zmenili majetkové pomery a výrazne sa zvýšil mesačný príjem. Príjem otca zo závislej činnosti vzrástol oproti roku 2016, v roku 2016 bol vo výške 840,66 eura mesačne a od 01. 08. 2016 - 960 eur mesačne, v súčasnosti je cca 1.428,64 eura mesačne netto, čo predstavuje mesačné zvýšenie o cca 590 eur (v porovnaní s obdobím do 31. 07. 2016), resp. 470 eur (v porovnaní s obdobím od 01. 08. 2016). Otec sa stal vlastníkom viacerých nehnuteľností - stavebného pozemku, rozostavaného rodinného domu, bytu v W.. Na kúpu tohto majetku má viaceré úvery. Tieto úvery a aj úver na kúpu bytu, v ktorom žije a ktorý patrí jeho rodičom, spláca v objeme cca 860 eur mesačne. Podľa vyjadrenia otca realizoval kúpy nehnuteľností, aby pre seba aj maloleté dieťa zabezpečil v mieste jej bydliska kvalitné bývanie - rodinný dom, stavbu však musel vykryť úvermi na kúpu bytov (aj byt patriaci jeho rodičom), pretože na stavbu rodinného domu úver nedostal. Je na zvážení a rozhodnutí otca, či takéto výrazné úverové zaťaženie je pre neho prijateľné, vzhľadom k tomu, že okrem záväzkov z úverových vzťahov musí platiť bežné výdavky na bývanie a zabezpečenie jeho osobných potrieb a má aj záväzok k svojmu maloletému dieťaťu a to podieľať sa na zabezpečení jeho potrieb platením primeraného výživného. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov (ustanovenie § 62 ods. 2 veta druhá Zákona o rodine) a každý rodič by si mal zhodnotiť svoju sociálnu a ekonomickú situáciu, mal by si uvedomiť, že ako rodič berie na seba povinnosť a zodpovednosť za svoje maloleté dieťa, má svoje záväzky a povinnosti k maloletému dieťaťu vždy plniť primerane k svojim možnostiam. V zmysle ustanovenia § 62 ods. 5 veta prvá Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, preto je prvoradou povinnosťou rodiča zabezpečiť potreby svojho dieťaťa. Pri posudzovaní zmeny pomerov na strane otca a jeho aktuálnych schopností a možností finančne prispievať na svoje dieťa súd zhodnotil všetky uvedené skutočnosti komplexne a zvýšil výšku jeho vyživovacej povinnosti o 40 eur mesačne na sumu 210 eur mesačne. Pri zvýšení výživného súd zohľadnil aj skutočnosť, že otec naďalej inú vyživovaciu povinnosť okrem maloletej T. nemá. Na strane matky maloletého dieťaťa došlo tiež k zmene pomerov, do 9/2019 mala matka zvýšený mesačný príjem o cca 20 eur mesačne (zvýšenie zo sumy 752,69 eura mesačne na 776,67 eura mesačne). Následne však bola dlhšie obdobie práceneschopná a potom bola s dieťaťom na OČR z dôvodu uzatvorenia škôl v dôsledku COVID 19, čo spôsobilo dočasné zníženie jej mesačného príjmu. Od 01. 07. 2020 matka nastúpi do pracovného procesu a bude sa tak aj ona môcť podieľať na zvýšených výdavkoch na maloleté dieťa primerane k svojmu príjmu a k svojim možnostiam. Okruh vyživovacích povinností matky sa od poslednej úpravy nezmenil. Matkou navrhované výživné vo výške 300 eur považoval súd za neprimerané, nielen vzhľadom k možnostiam a schopnostiam otca prispievať na výživu dieťaťa, ale aj vzhľadom k preukázaným potrebám dieťaťa. Matka má síce zvýšené náklady na zdravotnú starostlivosť dieťaťa, tieto náklady (liečba na podporu imunity) však boli zohľadnené už pri určení výšky výživného otca v r. 2016, rovnako aj výdavky na športové vyžitie dieťaťa. Ostatné zvýšené náklady (hlavne na školu a školské aktivity) matka plne vykryje zvýšeným výživným zo strany otca, ako aj svojim príspevkom na výživu dieťaťa a prídavkami na maloletú, ktoré matka poberá. Otec žiadal súd, aby pri posudzovaní dôvodnosti návrhu matky na zvýšenie výživného zohľadnil skutočnosť, že napriek tomu, že má záujem sa s dcérou stretávať a aj jej nad rámec určeného výživného prispievať na jej aktivity, zo strany matky mu je v tom bránené a nemá kontakt s dieťaťom. Súd požiadavke otca nemohol vyhovieť, pri posudzovaní dôvodnosti návrhov na úpravu výživného maloletému dieťaťu súd aplikuje príslušné ustanovenia Zákona o rodine a tie neumožňujú súdu nezvýšiť vyživovaciu povinnosť rodiča, ktorému je v styku s dieťaťom bránené resp. ktorý sa s dieťaťom nestýka. Maloleté dieťa má však jednoznačne právo na styk s rodičom, ktorý nezabezpečuje jeho osobnú starostlivosť a ak je toto právo dieťaťu aj rodičovi upierané, má možnosť si ho uplatniť v konaní o výkon súdneho rozhodnutia, čo v tomto prípade aj otec využil. Otec však nemôže podmieňovať platenie primeraného výživného tomu, či sa s dieťaťom stretáva alebo nie. Súd zvýšil výživné otca od 11. 10. 2019 t. j. odo dňa podania návrhu. Otcovi tak vzniklo za obdobie od 11. 10. 2019 do 31. 06. 2020 zameškané výživné vo výške 346,80 eura (26,80 eura za 10/2019 a 320 eur za obdobie od 11/2019 do 6/2020), ktorú sumu súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach vo výške 50 eur, spolu s bežným výživným v zmysle ustanovenia § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla včas podaným odvolaním matka, odôvodniac ho tým, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nesprávne. So závermi súdu v časti, v ktorej vyslovil potrebu zvýšenia výživného, sa stotožňuje, avšak považuje za nesprávne rozhodnutie súdu ohľadne výšky sumy, o ktorú súd zvýšil výživné, nakoľko zvýšenie výživného o 40 eur považuje za nedostatočné. Je nepochybné, že od poslednej úpravy výživného došlo k podstatnej zmene pomerov na strane rodičov dieťaťa, ale aj na strane maloletej T.. Súd správne zistil, že maloletá T. v roku 2019 nastúpila na povinnú školskú dochádzku, čím sa zvýšili výdavky na školské potreby, akcie organizované školou. Zároveň sa zvýšili jej výdavky na záujmovú činnosť, športové aktivity a tiež na bežné potreby ako je strava, ošatenie, obuv. Potreba zvýšenia výživného bola na strane maloletej T. dostatočne odôvodnená. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzal z nesprávne zisteného skutkového stavu a tiež nesprávne vyhodnotil zmenu pomerov na strane matky. U nej prišlo od poslednej úpravy výživného k podstatnému zníženiu príjmu. V čase rozhodnom pre poslednú úpravu výživného dosahovala príjem 884 eur. Jej príjem v súčasnosti predstavuje sumu 616,99 eura mesačne (august 2019 - 627,55 eura, september 2019 - 722,44 eura, október 2019 - 374,34 eura, november 2019 - 635,10 eura, december 2019 - 538,70 eura, január 2020 - 878,94 eura, február 2020 - 921,78 eura, marec 2020 - 563,04 eura, apríl 2020 - 416,64 eura, máj 2020 - 568,80 eura, jún 2020 - 587,80 eura a júl 2020 - 568,80 eura). Jej zamestnávateľ ako dôsledok nepriaznivého finančného vývoja vplyvom koronavírusu pozastavil vyplácanie prémie, čo znamená, že jej príjem nedosiahne ani úroveň, ktorú som dosahovala pred nástupom na PN. Oproti poslednej úprave výživného sa jej zvýšili výdavky na bývanie, čo súd tiež nedostatočne zohľadnil. Navyše, na rozdiel od otca, ktorý si vyčíslil a započítal aj svoje oblečenie do výdavkov na svoju osobnú spotrebu, ona si oblečenie, ani obuv nikde nevyčíslila. Je však úplne logické, že rovnako ako otec, taktiež aj ona na túto položku vynakladá prostriedky. Na pojednávaní v predmetnej veci vo svojej výpovedi uviedla len tie najzákladnejšie výdavky za bývanie. Ďalšie ňou uhrádzané poplatky spojené s bývaním v jej byte ako smetné (5 eur mesačne), TV (14,60 eura mesačne), koncesionárske poplatky (4,64 eura mesačne), internet (14,12 eura mesačne) z jej strany na pojednávaní neodznali. Boli však riadne vydokladované a predložené do súdneho spisu. Súd však bez bližšieho zdôvodnenia tieto platby medzi jej výdavky nezahrnul a nezohľadnil. Od posledného pojednávania jej dodávateľa energií poslali vyúčtovacie faktúry s novým vyúčtovaním budúcich preddávkových platieb. Jej nedoplatok za dodávku a distribúciu elektriny v tomto byte predstavuje 171,20 eura a preddávkovú platbu bude, počnúc mesiacom december, platiť 28 eur (oproti pôvodným preddávkom vo výške 8,25 eura vypočítaných za stavu, keď sa v byte nebývalo). Bol jej doručený aj nedoplatok za plyn vo výške 477,84 eura a výmer dane z nehnuteľnosti vo výške 188,30 eura. Súd nesprávne vyhodnotil aj možnosti a schopnosti otca a jeho majetkové pomery, rozhodne pre posúdenie, v akej výške je schopný podieľať sa na vyživovacej povinnosti voči mal. T. Súd mal správne za preukázané, že príjem otca sa oproti poslednej úprave výživného zvýšil o 590 eur. Súd správne zistil, že otec sa stal vlastníkom viacerých nehnuteľností - stavebného pozemku, rozostavaného domu v W. a bytu v W.. Na kúpu nehnuteľností si otec zobral úvery, ktoré spláca splátkami v celkovej výške 860 eur mesačne. V súvislosti s deklarovateľnými výdavkami otca poukázala na prednosť výživného pred inými výdavkami. Majetkové pomery charakterizuje vlastníctvo nehnuteľností, ich počet aj reálna potreba. Okolnosťou tvoriacou v súhrne celkové majetkové pomery povinného sú aj pasíva - úvery, pôžičky, pričom aj tu treba vychádzať z priority vyživovacej povinnosti a posudzovať dôvody zadĺženosti povinného a nevyhnutnosť zadĺženosti. Otec okrem toho, že spláca viaceré úvery na bývanie, spláca tiež úver vo výške 51.500 eur, ktorý mu bol poskytnutý VÚB bankou, a. s. na kúpu bytu s garážou. Ide o byt na Y. ulici v W., ktorý je vo vlastníctve jeho rodičov. Tento výdavok otca nie je nevyhnutný a súd by naň nemal vôbec prihliadať. K majetkovým pomeroch otca a jeho rodičov uviedla, že otec aj jeho rodičia každý rok nadobúdajú rôzne nehnuteľnosti. Otec je od roku 2006 prevádzkovateľom živnosti s predmetom podnikania zameraným na prevádzkovanie ubytovacích služieb. Otec už v minulosti žiadal od štátu prostriedky z Eurofondov pre ďalšie rozšírenie svojho podnikania - na ďalšie zväčšenie penziónu a dobudovanie kompletného wellness centra. Navrhla, aby súd vyžiadal z evidencie žiadateľov o poskytnutie z prostriedkov z Eurofondov potvrdenie, že ako otec, tak i jeho matka žiadali finančné prostriedky na ďalší rozvoj svojho podnikania. Keďže v konaní bolo preukázané, že otec maloletého dieťaťa v čase, kedy na seba preberal ďalšie záväzky vo forme úverov, už mal zabezpečené vlastné bývanie (byt na F. ulici v W.), možno jeho ďalšie úvery považovať za nie nevyhnutné a súd na takéto výdavky nemal vôbec prihliadať. Už len poskytnutie viacerých úverov otcovi v krátkom časovom horizonte zo strany viacerých bankových inštitúcií svedčí o nadpriemernej bonite otca aj z pohľadu samotných bánk. Pokiaľ by otec plánil len výdavky, ktoré sú nevyhnutné, bol by schopný vo vyššej miere podieľať sa na výdavkoch na mal. T. formou výživného. Pokiaľ by sa na výživnom na

mal. T. podieľal v ňou navrhovanej výške 300 eur, stále by mu na život zostalo 1.128 eur, čo je suma, ktorá môže bez problémov pokryť jeho základné potreby. Podľa jej informácií i predložených dôkazov je životná úroveň otca vysoká. Zo Zákona o rodine vyplýva, že dieťa má právo sa podieľať na životnej úrovni rodičov. Výživné vo výške 210 eur určené súdom prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí nezvyší životnú úroveň mal. T. tak, aby dosahovala životnú úroveň svojho otca. Otec sa dlhodobo snaží prispievať na výživu mal. T. len v nevyhnutnej miere. Už pred prvým súdnym konaním, v ktorom sa určovalo výživné na mal. T., sa účelovo zbavoval svojho majetku v snahe vyhnúť sa plateniu výživného. Otec v roku 2015 previedol svoju nehnuteľnosť v obci H. U. - veľký poschodový rodinný dom, prerobený na penzión na svoju matku. Mal. T. v škole dosahuje výborné študijné výsledky. Maloletá T. má tiež vrodený športový talent, sama k športovým aktivitám inklinuje a sama si ich žiada prevádzať. Okrem jej záujmu podporuje dcéru v športových aktivitách aj z dôvodu, že jej to odporučil detský lekár. Pri návrhu na zmenu výšky výživného je hlavnou úlohou súdu porovnanie pomerov na strane výživou oprávneného a na strane výživou povinného v čase pôvodného rozhodovania a v čase nového rozhodovania. Nakoľko bolo preukázané, že pomery účastníkov konania sa podstatne zmenili, a že v možnostiach i schopnostiach otca je platiť vyššie výživné, je dôvodná aj zmena výšky vyživovacej povinnosti. Z uvedených dôvodov navrhla výživné zvýšiť na sumu 300 eur mesačne, počnúc dňom 11. 10. 2019, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zročné výživné otca súd navrhla povoliť otcovi splácať v mesačných splátkach vo výške 50 eur spolu s bežným výživným, počnúc prvou splátkou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok.

3. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním aj otec, odôvodniac ho ustanoveniami § 365 ods.1 písm. c), f), h) zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku. Uviedol, že podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine súd prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného - maloletej. Uvedené zo strany súdu nebolo dodržané najmä v časti výdavkov na lieky pre maloletú. Ako bolo v konaní preukázané, maloletá užíva Imunoglukan a Vitamín D, čo sú voľno-predajné doplnky výživy, a nie lieky. Otec nepopiera potrebu podávania akýchkoľvek podporných látok na zvýšenie imunity svojej dcéry, avšak nepovažuje ich za nevyhnutné výdavky, pretože je v kompetencii príslušného lekára predpísať napr. liek Broncho-vaxom, ktorý je plne hradený z verejného zdravotného poistenia. Ak by takto lekár postupoval, matka by takéto výdavky nemala. V konaní matkou predložené lekárske potvrdenie o zdravotnom stave maloletej uvádza diagnózu pod kódom D84.9, avšak z výpisu z účtu poistenca - maloletej za obdobie od 01. 01. 2017 do 30. 11. 2019 takáto diagnóza nikdy nebola indikovaná lekárom. Preto možno uvažovať nad tým, že predmetné potvrdenia sú účelové. Na základe uvedeného má otec za to, že súd dospel vykonaným dokazovaním k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd uviedol, že matka býva s maloletou v 4-izbovom byte na adrese R. XXX/XB W., ktorý je vo vlastníctve matky. Predmetný byt je bez úverového zaťaženia, a preto matka má znížené náklady na zabezpečenie ubytovanie, na rozdiel od otca. Súd tieto skutočnosti nebral do úvahy, pričom aj táto skutočnosť skresľuje celkovú finančnú situáciu matky, čím dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam v časti pomerov matky. Súd odôvodnil svoje rozhodnutie zmenou pomerov na strane otca, pričom poukázal na ustanovenie § 62 ods. 5 Zákona o rodine vo vzťahu k úverovému zaťaženiu otca. Úvery boli čerpané len za jediným cieľom, a to zabezpečiť pre neho a maloletú nový rodinný dom v blízkosti pobytu matky, aby mohol byť realizovaný styk s maloletou čo najčastejšie. Za výdavky rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť, preto nie je možné spravodlivo považovať výdavky na úvery otca, ktoré smerovali a stále smerujú k zabezpečeniu adekvátneho bývania pre neho a maloletú. Na tom preto nič nemení skutočnosť, že otec vlastní viaceré nehnuteľnosti. Ich vlastníctvo bolo práve nevyhnutné, aby otec mohol začať a pokračovať v stavbe rodinného domu, kde plánuje vytvoriť vhodné prostredie aj pre maloletú. Z toho dôvodu je opätovne naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP. V bode 23. napadnutého rozsudku súd opiera svoje rozhodnutie aj o zmenu pomerov na strane matky, kde najmä poukázal na znížený príjem matky. Súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy a dospel k nesprávnym skutkovým záverom, pretože matka ako rodič, ktorému bolo zverené maloleté dieťa do osobnej starostlivosti, mala vyvinúť všetku potrebnú snahu na dosiahnutie čo najvyššieho príjmu, z ktorého by vedela uspokojiť odôvodnené nároky maloletej. Matka pracovala v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti u svojho terajšieho zamestnávateľa na pozícii vedúceho zamestnanca na úseku financovania a investícií, pričom v dnešnej dobe pracuje na oveľa hierarchicky nižšej pozícii ako referent expedície. Podľa verejne dostupných aktuálnych ponúk práce by matka so svojim vzdelaním a rozsiahlymi skúsenosťami v účtovníctve mohla dosahovať podstatne vyšší príjem, čo súd vo svojom rozhodnutí nezohľadnil. Súd sa nevyporiadal s preukázanou skutočnosťou vplyvajúcou na posúdenie pomerov matky, a síce jej vlastníctvo rodinného domu a pozemku na adrese V. XX v W.. Predmetná nehnuteľnosť bez pozemku je výrazne vysokej hodnoty, podľa dostupných verejných údajov by takýto dom mal v čase rozhodovania

súdu cenu za jeden meter štvorcový 1296 eur až 272.754 eur. Samotný pozemok má pritom pri obvyklej trhovej cene 150 eur/m² hodnotu 86.250 eur. Obe nehnuteľnosti, dom s pozemkom na V. XX nie sú zaťažené žiadnym bremenom, čo naznačuje, že obe nehnuteľnosti boli zakúpené z výlučne vlastných prostriedkov ich vlastníkov. V prípade, že matka neprenajíma tento dom, tak si nedôvodne znižuje príjem a tým aj účelovo skresľuje svoj majetok. Z uvedeného vyplýva, že matka nepriznala svoje majetkové pomery a súd to bližšie neskúmal ani nepreveril, napriek tomu, že to vyplývalo z verejných registrov (§ 185 ods. 2 CSP). Taktiež matka nepreukázala zvýšenie výdavkov takým spôsobom, že by nebolo možné sa na nich podieľať z jej strany, alebo že by k tomu nemala dostatok prostriedkov. Nakoľko obaja rodičia sa majú podieľať na výžive dieťa podľa svojich možností, je zrejmé, že nebol zákonný dôvod zo strany matky podávať návrh na zvýšenie výživného. Naproti tomu, súd zbytočne podrobne rozoberal úverové a majetkové pomery otca, i keď tie samy o sebe nie sú dôvodom na zvýšenie výživného. Súd absolútne nereflektoval pri vyhodnocovaní dôkazov na správu kolízneho opatrovníka, ktorý navrhoval návrh matky v celom rozsahu zamietnuť, nakoľko bolo zistené, že matka bráni otcovi vykonávať stretávanie s maloletou. Otec nepopiera, že nie je možné podmieňovať platenie výživného realizáciou styku s maloletou, avšak on si svoju súdom ustanovenú povinnosť svedomito plnil. Otázkou, ktorou sa súd vôbec nezaoberal je komplexnosť práva dieťaťa na výživné, a to najmä s ohľadom pomeru materiálneho a nemateriálneho zabezpečenia. Matka do dnešného dňa aktívne bráni otcovi stretávať sa so svojou dcérou, čím je bránené otcovi v realizácii jeho rodičovských práv, čo je v rozpore aj so základnou zásadou vyjadrenou v čl. 4 Zákona o rodine. Na základe uvedeného má otec za to, že súd postupoval príliš formalisticky najmä pri právnom posúdení veci, preto je naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP. Nie je sporné, že matka maloletej úplne zabránila styku otca s dcérou, vyhýba sa výkonu súdneho rozhodnutia a neumožňuje otcovi sa podieľať na výchove vlastnej dcéry, prípadne uhrádzať jednorazové výdavky maloletej nad rámec priznaného výživného. Z podaní matky, ktoré si píše a posieľa na súd sama vyplýva až nevysvetliteľná zášť voči otcovi maloletej, hraničiaca s narúšaním jeho osobnostných práv. Poukázal na skutočnosť, že v danej veci rozhodoval nezákonný sudca, čím je naplnený samostatný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. c) CSP. Uvedené vyplýva zo skutočnosti, že v rozvrhu práce Okresného súdu Nitra so zapracovaným dodatkom č. 8 účinný ku dňu 06. 09. 2019 na strane č. 21 je uvedené: „Ak v konaní registra P, PPOm alebo Ps predchádza iná vec a nie je právoplatne ukončená, s výnimkou konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k mal. deťom, vec napadnutú neskôr vybaví sudca, ktorý vybavuje vec predchádzajúcu v ktoromkoľvek z uvedených registrov.“. Medzi účastníkmi konania prebiehalo pred týmto konaním rozvodové konanie spojené s úpravou rodičovských práv a povinností na čas po rozvode na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 24P/46/2016, kde rozhodovala ako zákonný sudca JUDr. Sitárová. Z citovanej časti rozvrhu práce súdu pritom jednoznačne vyplýva, že neskoršia vec (súčasnú konanie 13P/284/2019) mala byť pridelená do senátu 24P JUDr. Sitárovej a nie do senátu 13P JUDr. Bezákovej ako nová vec. Na tom nemení nič skutočnosť, že konanie 24P/46/2016 bolo právoplatne skončené pred vydaním napadnutého rozhodnutia, pretože konania o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom majú deklarovanú výnimku z podmienky neprávoplatnosti skoršieho konania. To znamená, že bez ohľadu na to, či bolo konanie o rozvod manželstva a úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom právoplatne skončené alebo nie, mala byť táto neskoršia vec (návrh matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa) pridelený do senátu 24P, pričom podľa uvedeného rozvrhu práce nebola v danom čase JUDr. Sitárová dlhodobo práce neschopná. Tento postup však súd ignoroval, čím je možné konštatovanie porušenia otcovho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Z toho dôvodu je naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. c) CSP. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil alebo zmenil tak, že žalobu zamietne.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že vyživovacia povinnosť bola stanovená súdom pri rozvode v roku 2016, kedy ich dieťa malo 3 roky a navštevovalo materskú školu. V súčasnosti sú pomery na strane dieťaťa, matky i otca podstatne iné. Už len samotný nástup dieťaťa do základnej školy predstavuje aj podľa Zákona o rodine podstatnú zmenu pomerov na strane maloletého dieťaťa, pričom v konaní boli preukázané aj ďalšie zvýšené výdavky na maloleté dieťa a tiež ďalšie skutočnosti na strane otca i matky, odôvodňujúce zvýšenie výživného. Okresný súd Nitra tak správne vyhodnotil, že matkin návrh na zvýšenie výživného bol podaný dôvodne. Detský lekár predpísal dieťaťu na pravidelné užívanie za účelom zvýšenia jeho oslabenej imunity lieky, ktoré účinkujú veľmi dobre, nakoľko ich pravidelným užívaním chorobnosť dieťaťa výrazným spôsobom poklesla, čo jednoznačne je v záujme

maloletého dieťaťa. Matka netuší, čo otec sleduje priložením záznamov z poisťovne, nakoľko matka nikdy a nikde netvrdila, že lekárom predpísané lieky na posilnenie imunity maloletej sú preplácané zo zdravotného poistenia. Pre otca je úplne všetko v spojitosti s dieťaťom, čo stojí peniaze, neprijateľné a bol by najradšej, keby bolo stále zavreté iba doma, absolútne vôbec nič nerobilo, nikam nechodilo a hlavne, aby ho to dieťa vôbec nič nestálo. Už v roku 2015, keď ex-manžel videl, že sa schyluje ku krachu manželstva a čo chvíľa sa bude riešiť aj otázka výživného, len aby sa už v danom čase čo najviac vyhol plateniu výživného, účelovo prepísal veľký poschodový rodinný dom, kompletne prerobený na penzión v H. U. okr. A. nad Q., v jeho výlučnom vlastníctve na svoju matku. Otec dieťaťa teda už aj pri stanovení prvotného výživného vedome zavádzal súd, nakoľko súdu klamlivo deklaroval, že je nemajetný a pritom svoj majetok vo svojom výlučnom vlastníctve v hodnote niekoľko stotisíc eur účelovo prepísal na inú osobu. Aj v súčasnosti je vyslovene účelovým klamlivým tvrdením otca, že stavba úplne nového rodinného domu bola započatá údajne vraj kvôli zabezpečeniu styku s maloletou. Otec totiž už dávno, a to dokonca ešte v roku 2016, deklaroval súdu v konaniach 13P/43/2016 i 24P/46/2016, že býva v W.. Keď si otec v súčasnosti stavia ďalšiu nehnuteľnosť, a to bungalov až v Q. V., tak to rozhodne nie je z neho prezentovaného dôvodu, aby bol údajne bližšie k dieťaťu. Na účel styku nie je potrebné postaviť si opäť novú nehnuteľnosť, ďalší úplne nový rodinný dom, keď si navyše iba rok predtým kúpil v W. jednoizbový byt aj s garážou. Otec dieťaťa okrem predmetného rodinného domu v W. vo výstavbe vlastní v W. jednoizbový byt s garážou a ďalší jednoizbový byt aj s garážou v W. vlastní aj jeho rodičia, pričom tam ani nebyvajú, to všetko okrem veľkého množstva rôznych ďalších nehnuteľností, ako sú napr. ďalšie 3 rodinné domy, ďalší 3-izbový byt v Q. F., murovaná chata pri W. F., viaceré záhrady, orné pôdy, autá a pod. Otec i jeho rodičia každý jeden rok od ich rozchodu skupujú rôzne nehnuteľnosti a obaja, ako otec samotný, tak aj jeho matka, majú otvorené živnosti zamerané na ubytovacie služby a tiež poskytovanie s tým súvisiacich služieb. Otec má teda v súčasnosti k dispozícii hneď viacero nehnuteľností na prenájom. Všetky dôkazy a podklady, ktoré matka súdu predložila, sú ľahko a jednoducho overiteľné, na rozdiel od konania otca, ktorý neustále zámerne zavádza. Otec okrem splácania viacerých úverov dokáže bez problémov splácať úver ešte aj za byt vo vlastníctve jeho rodičov a dokonca mu nerobilo problém si to započítať do výdavkov pre výživné, čo je absolútne neprípustné. Takéto konanie otca dokazuje jasnú účelovosť v zmysle vyhnúť sa plateniu výživného. Keďže otec bývanie v W. zabezpečené má, žiadne iné úvery ani rôzne investičné aktivity v zmysle ďalšieho hanobenia majetku rozhodne nie sú nevyhnutnými výdavkami. Do tejto kategórie patrí napr. aj PZP, ktoré otec uvádza vo výdavkoch, pričom ho platí za vozidlo inej osoby a tiež niektoré ďalšie jeho výdavky. Je potrebné uviesť, že na strane matky, na rozdiel od otca, nedošlo od prvotného stanovenia vyživovacej povinnosti k absolútne žiadnej zmene pomerov, čo sa týka nadobudnutého majetku. Ten bol zakúpený z reštitúcie, ktorú dostala jej mama, nie z jej príjmu, pričom samotný súd sa s predmetnými skutočnosťami vysporiadal už dávno, t. j. ešte v čase stanovenia poslednej vyživovacej povinnosti. O nakladaní s touto nehnuteľnosťou nerozhoduje ona, ale jej mama, keďže tento dom zo svojej reštitúcie financovala. Čo sa týka poklesu matkinho príjmu, táto skutočnosť bola zo strany matky objasnená priamo na pojednávaní a súdom akceptovaná. Matka si z dôvodu starostlivosti o dieťa už nemohla viac dovoliť nadčasy aj do neskorých večerných hodín, ako sa to vyžadovalo na predchádzajúcej pozícii. Matka v súčasnosti pracuje v rovnakej firme na inej divízii, kde je vyhovujúci pracovný čas. Iná divízia má aj iný systém odmeňovania, ktorý je na tejto divízii oveľa nižší ako na divízii finančnej, kde matka, vzhľadom na vyžadujúce sa nadčasy aj do večerných hodín a nemožnosť ich skĺbenia so starostlivosťou o dieťa, už pracovať nemohla. Matka pritom na tejto súčasnej pozícii pracuje už od začiatku roku 2017, takže sa zo strany matky rozhodne nejedná o žiadne nejaké údajné vypočítavé konanie, ako ju úplne bezdôvodne osočuje otec. Otec si zrejme nevšimol, že matka už ani počas manželstva a života v jednej domácnosti s ním nepracovala v účtovníctve. Zo strany otca ide v smere fiktívnej pracovnej ponuky o prešpekulovaný výber aj z pohľadu honorovania. Čo sa však týka zamestnania samotného otca, je nesporné, že v oblasti, v ktorej pracuje, by mohol, pokiaľ by chcel, dosahovať oveľa vyšší príjem. Pokiaľ by predmetnú náplň práce vykonával priamo ako predmet svojho podnikania, jeho príjem by bol dokonca mnohonásobne vyšší, nakoľko odmena pre vypracovateľa projektov na finančné prostriedky z eurofondov sa stanovuje percentuálne priamo z hodnoty žiadanej sumy peňažných prostriedkov z eurofondov, ktorá sa zvykne pohybovať rádovo i v státisícoch eur a vyššie. Niet pochýb o tom, že kolízny opatrovník bol ovplyvnený samotným otcom a nejednal v záujme dieťaťa, ale v záujme otca, ktorý ho vopred cielene ovplyvňoval. Pridelovanie agendy tomu-ktorému sudcovi je výlučnou záležitosťou systému pridelovania na súde. Matka v akomkoľvek súdnom konaní výber sudcu plne akceptovala. Ak sa však otec menovite odvoláva na konkrétneho sudcu, ktorý by mal údajne náš prípad posudzovať, táto skutočnosť vonkoncom na otca nevrhá dobré svetlo. Tvrdenie otca, že vo veci rozhodoval nezákonný sudca, sa nezakladá na pravde a ani nebolo zo strany otca ničím preukázané. Zdôraznila, že matka vzájomný vzťah otca a dieťaťa od samotného počiatku podporovala.

Nikdy mu nebránila v stretávaní s dieťaťom, ako ju osočuje otec. Keďže sa však otec voči maloletej správal necitlivo, a to navyše dlhodobo a opakovane a nikdy si nedal povedať ani napriek upozorneniam z viacerých strán, pri styku sa začali objavovať problémy. Styk a výživné sú dve úplne samostatné konania a otec bol dôrazne upozornený už aj na súdnom pojednávaní, že je absolútne neprípustné podmieňovať výživné stykom. Zvýšenie výživného na sumu 300 eur pritom predstavuje úplne spodnú hranicu zaužívaného výživného. Žiadala, aby súd jej odvolaniu v plnej miere vyhovel a zvýšil výživné na sumu 300 eur mesačne.

5. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že matka ho neustále ohovára. Rád bude chodiť s dcérou na každý športový krúžok. Podľa rozhodnutia súdu sa mohol s dcérou stretávať a chodiť na všetky športy, krúžky, avšak matka s voči tomuto rozhodnutiu odvolala a teraz vyhlasuje, že je sebec. Matka bráni styku otca s dcérou, pričom sa schováva za rôzne zámienky. V roku 2016 pracovala matka ako vedúca útvaru financovania a investícií a nie ako referent. Išlo o zámerné vzdanie sa lepšie platenej pozície a nešlo o nepredvídateľnú organizačnú zmenu u zamestnávateľa. V tom čase mal otec možnosť odbremeniť matku s mimoškolskou starostlivosťou o dcéru, s čím matka nesúhlasila predložením odvolania. Nepredložil žiadne fiktívne ponuky a pravdivo poukázal, že matka ako to popísala pracuje na hierarchicky nižšej pracovnej pozícii než predtým. Matka po 15 rokoch v tejto istej firme zarába menej ako pri nástupe a je s tým spokojná. Na trhu práce je pritom aktuálne zverejnených niekoľko pracovných pozícií, na ktoré matka spĺňa kvalifikačné podmienky a hlavne sú to pozície niekoľko násobne viac honorované ako ona v súčasnosti zarába. Matka vie zarobiť so svojim dosiahnutým vysokoškolským vzdelaním a praxou aj takmer o 100% viac hrubej mzdy. Matka sa vzdala možnosti pracovať pre zamestnávateľa, kde je lepšie finančne ohodnotenie a bonusy len preto, aby nemala taký istý plat ako otec, aby si ona pre seba zvýšila životnú úroveň a aby aj naďalej nebol s dcérou, lebo teraz už ona všetko stíha po práci. K majetkovým pomerom predložil všetky požadované úverové zmluvy a uhradené výdavky. Ohľadne ceny nehnuteľností uviedol, že treba porovnávať novostavby a nie 30-40 ročné byty, pretože on stavia novostavbu, ktorá bude lacnejšia. Uviedol, že ohľadom výkonu rozhodnutia súdu o úprave styku otca s maloletým dieťaťom, prešlo od podania návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia takmer 7 mesiacov a pri výkone rozhodnutia nedošlo k žiadnemu progresu v obnove stretávania sa s dcérou. Nedošlo ani k náprave pretrvávajúceho stavu porušovania najlepšieho záujmu dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov, kedy prítomnosť otca v živote dcéry absentuje takmer 4 roky. Matka dostala od súdu možnosť skĺbiť pracovný a rodinný život prostredníctvom rozšíreného styku dcéry a otca. Mohla byť odbremenená od permanentnej starostlivosti o dcéru. Preto žiadal súd, aby to bolo zohľadnené v konaní. Jemu ako otcovi je stále upieraná možnosť ísť s dcérou na jej mimoškolské aktivity a krúžky, stráviť s ňou čo i len bežný víkend, meniny, narodeniny, sviatky či prázdniny. Je preto potrebné hodnotiť komplexnosť práva dieťaťa na výživné a to najmä s ohľadom na pomer materiálneho a nemateriálneho zabezpečenia, čo sa dcére T. vôbec nedostáva a je porušovaný najlepší záujem dieťaťa vo všetkých ohľadoch.

6. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca uviedla, že otec sa vždy vyhýbal plateniu výživného a aj v minulosti sa voči rozhodnutiu odvolal. Z dôvodu zmenených pomerov už výživné zďaleka nepostačuje jeho súčasným potrebám. Matka podala návrh po mnohých rokoch, teda otca po súdoch nevláči. Teraz musela návrh podať, aby sa ich dieťa mohlo normálne riadne vzdelávať a celkovo v detstve rozvíjať. Hoci si otec na jednej strane sám pre seba neustále kupuje stále nové a nové nehnuteľnosti a sám sebe dopraje vždy iba nadštandard, dcérka za celé roky od ich rozchodu s exmanželom ešte v r. 2015 nedostala nikdy nič. Nikdy nedostala od otca ani len na meniny, narodeniny, Deň detí, Mikuláša, Vianoce a pod. a ani nikdy inokedy. Otec dcére aj zobral hračky, s ktorými sa dcérka hrávala, len aby ani na tie nemusel nič vynaložiť. Netrápilo, že ich dieťa kvôli tým hračkám potom ešte dlho plakávalo, pretože mu chýbali. Ex-manžel sa navonok snaží tváriť, ako sa údajne chcel dohodnúť, no a pritom to bol práve on, ktorý dohodu zmietol zo stola a začal sa súdiť. Potom nech otec nepoukazuje na to, že ich spisy majú vyše 1000 strán, keď nekoná čestne, ale vypisuje klamstvá, zámerné sa snaží uvádzať súd do omylu a nemá problém používať hocikaké výmysly či akékoľvek zámienky, len aby mal on sám pre seba prospech. Matka aj s dieťaťom žije v staršom byte a úplne jej to stačí. Nepotrebuje k životu ani žiaden nadštandard a ani kopec nehnuteľností či novostavby ako otec. Dieťa má pritom aj zo zákona právo podieľať sa na životnej úrovni svojho otca. Nie je pritom logicky ani reálne možné, aby dieťa živila iba matka (príjem otca predstavuje cca. až 2,5 násobok platu matky) a otec sa na jeho živote finančne takmer ani nepodieľal, obzvlášť pri životnej úrovni, akú má otec samotný. Matka podala odvolanie voči výške, o ktorú súd toto výživné zvýšil, keďže súd vychádzal z nesprávne zisteného skutkového stavu, nakoľko nielenže boli v oveľa väčšej miere zvýšené majetkové pomery otca, ale zároveň aj vyššie náklady matky

na platby za bývanie. Uviedla, že výdavky za energie v čase pojednávania na okresnom súde ešte neboli známe, nakoľko v danom čase nebolo ešte zo strany poskytovateľov energií zaslané vyúčtovanie ani matke samotnej. Je potrebné zdôrazniť, že čistý príjem matky nebol uvedený správne, pričom ide o značne výrazný rozdiel. Keďže otec vlastní množstvo rôznych nehnuteľností všemožného druhu, pričom len v priebehu posledných rokov nadobudol do svojho osobného vlastníctva aj hneď niekoľko nových nehnuteľností, pričom ešte nad rámec toho dokáže splácať úver aj za byt s garážou vo vlastníctve jeho rodičov, nespochybniteľne to poukazuje na skutočnosť, že otec disponuje značným množstvom nadbytočných finančných prostriedkov, a že životná úroveň otca je jednoznačne vysoká. Čo sa týka údajného potenciálneho vedenia dieťaťa otcom na krúžky, je to úplne absurdný výrok otca. Otec by dieťa nikam nevodil už len z princípu, nakoľko keďže matku nenávidí a vždy len zaznáva, tak sa jej snaží robiť aj samé naschvály. Otec ich dieťa nikdy v živote vôbec k žiadnemu športu nevedol. Ich dieťa nie je úzko špecializované na jeden šport, je nereálne platiť súčasne trénerov viacerých športov. Preto športuje na neorganizovanej báze, ktorá dieťaťu umožňuje všestranný rozvoj v rámci pohybových aktivít. Športovanie má doporučené aj samotným detským lekárom na zvýšenie jeho imunity. Otec aj prostriedky na zvýšenie imunity, rovnako doporučené samotným detským lekárom, platiť pre dieťa zásadne odmieta. Sudkyňa na pojednávaní otca upozorňovala, že je neprípustné, aby podmieňoval platenie výživného stykom. Čo sa týka styku, ich dieťa chodievalo k otcovi vždy úplne presne podľa rozhodnutia súdu. Pokiaľ by sa samotný otec nezačal správať k dieťaťu násilne a maximálne necitlivo, nemuselo prísť pri styku ani len k vôbec žiadnym problémom a tiež samotný súd nemusel styk v záujme ochrany zdravia dieťaťa zastaviť. Otcovi však chýba akákoľvek sebareflexia a to pritom bol na jeho necitlivé správanie k dieťaťu mnohokrát a z rôznych strán upozorňovaný a aj tak sa stále a stále dopúšťal voči dieťaťu hrubých prešľapov. Matka sa v žiadnom prípade nevzdala údajne lepšie platenej pozície vo firme, ako to úplne absurdne prezentuje otec. Otec nemá ani len poňatia o matkinej práci, keď absurdne účelovo podsúva dajaký inzerát na vedenie účtovníctva. Matka v účtovnej oblasti vôbec nepracuje a nepracovala v nej ani počas manželstva s ex-manželom. Keďže matka má dnes stabilnú prácu, bola by absolútna nezodpovednosť v tomto ohľade a ešte aj za súčasnej situácie v ekonomike špekulovať, nakoľko v súčasnom období pandémie je celkovo veľkým úspechom už len to, si súčasnú prácu vôbec udržať. Uviedla, že pokiaľ by súd zvýšil výživné na nimi navrhovanú sumu 300 eur, stále by to percentuálne predstavovalo len spodnú hranicu v praxi zaužívaného výživného, pričom navyše otcovi by stále ostávalo takmer 1.200 čistého, čo je suma, z ktorej otec bez najmenších problémov pokryje svoje bežné potreby.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65, § 66 Civilného mimosporového poriadku, ďalej CMP) bez prejednávania na nariadenom odvolacom pojednávaní a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Predmetom konania je návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti na maloletú T. U., nar. XX. XX. XXXX, a to zo sumy 170 eur na sumu 300 eur, čo odôvodnila zvýšením nákladov na výživu dcéry jednak uplynutím doby, a jednak tým, že nastúpila do základnej školy.

9. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 389 odsek 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

11. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

12. Súčasťou obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) je aj právo účastníka konania na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia (napr. II. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 206/07), t. j. na také odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07). Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka konania na spravodlivý proces (m. m. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Rovnako Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) pripomenul, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (García Ruiz proti Španielsku z 21. januára 1999). Judikatúra ESLP nevyžaduje, aby v odôvodnení rozhodnutia bola daná odpoveď na každý argument strany. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (napr. Higgins proti Francúzsku z 19. februára 1998). Otázku, či súd splnil svoju povinnosť odôvodniť rozhodnutie vyplývajúcu z čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa záverov ESLP možno posúdiť len so zreteľom na okolnosti daného prípadu (Ruiz Torija proti Španielsku z 9. decembra 1994). Z práva na spravodlivý proces vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska proti Švajčiarsku z 29. apríla 1993, II. ÚS 410/06).

13. Do základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a s navrhovaním a hodnotením dôkazov; za porušenie tohto základného práva teda nemožno považovať neúspech v konaní pred všeobecným súdom (napr. I. ÚS 8/96, III. ÚS 197/02, III. ÚS 284/08).

14. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia (po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení) skutkový stav a po použití relevantných právnych noriem vo veci rozhodnú za predpokladu, že skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a že neboli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. O arbitrárnosti (svojvôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom je možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (m. m. I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 352/06).

15. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich spoločnou zákonnou povinnosťou, avšak rozsah, v akom túto dieťaťu každý z nich poskytuje, býva spravidla odlišný, keďže vzhľadom na špecifickosť rodičovskej starostlivosti túto neposkytujú solidárne. Podstatné sú kritériá rozhodujúce pre určenie vyživovacej povinnosti ako osobná starostlivosť o dieťa, starostlivosť o domácnosť, skutočnosť, či rodičia spolu žijú a podobne. Zákon predovšetkým predpokladá, že rodičia si budú plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči oprávnenému dieťaťu v rozsahu zodpovedajúcom potrebám dieťaťa a zároveň vlastným schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. To znamená, že životná úroveň dieťaťa a jeho rodičov musí byť približne rovnaká. Ak rodič, s ktorým dieťa nežije v spoločnej domácnosti, má vyššiu životnú úroveň, táto skutočnosť sa odrazí aj na rozsahu vyživovacej povinnosti. V takom prípade súd môže zaviazať tohto rodiča plniť všetky odôvodnené potreby dieťaťa, najmä ak rodič, s ktorým dieťa žije v spoločnej domácnosti, má životnú úroveň oveľa nižšiu. Súd teda prihliada na skutočnosť, ktorý z rodičov sa o dieťa osobne stará a v akej miere. Pri určení vyživovacej povinnosti by mali byť zohľadnené základné potreby dieťaťa, ako je strava, bývanie, ošatenie, zdravotná starostlivosť, ako aj nevyhnutné náklady pre riadny rozvoj a vývin dieťaťa. Rozhodujúca skutočnosť na strane povinného rodiča je miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov. Za schopnosť rodiča treba považovať reálny príjem rodiča, ktorý dosahuje v čase vyhlásenia rozhodnutia. Je potrebné však posúdiť aj objektívne možnosti povinného rodiča, ako sú zdravotný stav, vzdelanie, prax a skúsenosti v odbore. Pre posúdenie možností a schopností povinného rodiča nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové pomery, ale jeho reálne zárobkové možnosti.

16. K zmene dohôd a súdnych rozhodnutí o výživnom môže dôjsť len na základe zmeny pomerov. Táto sa zisťuje porovnávaním okolností dôležitých pre určenie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodnutia súdu. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je však závažnejšia zmena pomerov, ktorou sa rozumie len zmena tých okolností na strane či už oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Súd pri rozhodovaní

o zmene výživného musí nielen celkovo zhodnotiť zmeny v pomeroch účastníkov, ale tiež prihliadnúť aj na vývoj životných nákladov za obdobie, ktoré uplynulo od vydania posledného rozhodnutia o výživnom. Rovnako tak musí vychádzať zo všeobecného ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého sa pri rozhodovaní o výživnom prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Odôvodnené potreby dieťaťa závisia predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti, obsahu a spôsobu jeho prípravy na budúce povolanie, od hodnoty jeho majetku, prípadne od výšky vlastných príjmov dieťaťa a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami ako i majetkovými pomermi rodičov. Ak sú tieto obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. V opačnom prípade odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, vrátane tvorby úspor, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Výživné pre dieťa teda slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv a pod.), ale aj ďalších potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové potreby, relaxačné potreby, tvorba úspor a pod.). Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. Navyiac, súd prihliadne i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

17. V mimosporovom konaní je zavedený systém úplnej apelácie, teda ešte aj v odvolacom konaní je možné prednášať nové skutočnosti a predkladať nové dôkazné návrhy, t. j. v zásade sú prípustné tzv. novoty v odvolacom konaní. Vzhľadom na zásadu uvedenú v čl. 6 CMP, a to povinnosť súdu zistiť skutočný stav veci (uplatnenie vyšetrovacieho princípu), v mimosporovom konaní možno odvolanie odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. V odvolacom konaní teda odvolací súd vykonáva ďalšie úkony smerujúce k zisteniu skutočného stavu veci. Mimosporové konanie je typické dominanciou princípu oficiality a princípu materiálnej pravdy. Tieto vyžadujú od súdu, aby zistil skutočný stav veci, a teda v rámci dokazovania sa súd nemôže spoliehať len na dôkaznú iniciatívu účastníkov konania, ale aplikuje tzv. vyšetrovací, resp. vyhľadávací princíp civilného procesu. Preto je súd povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci. Nie je však vylúčené, aby si súd osvojil zhodné tvrdenia účastníkov, ale len za splnenia podmienky, že nemá pochybnosti o ich pravdivosti a zároveň nie sú v rozpore s vykonaným dokazovaním. Ustanovenie § 37 CMP predstavuje špeciálnu úpravu vo vzťahu k § 186 ods. 2 CSP, ktoré sa pre oblasť mimosporových konaní neuplatní. Všeobecný súd je povinný a oprávnený v nesporových konaniach vykonávať dôkazy nielen v rozsahu svojej zákonnej kompetencie, ale aj v rozsahu ústavnej zodpovednosti za zistenie skutkového stavu, ktoré nemôže závisieť od vôle účastníkov konania (uznesenie Ústavného súdu SR z 24. apríla 2003, sp. zn. IV. ÚS 78/03).

18. Podľa § 365 písm. c) CSP odvolanie možno odôvodniť tým, že rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd.

19. Keďže jedným z odvolacích dôvodov bola aj námietka otca, že vo veci rozhodol nezákonný sudca, pričom takáto skutočnosť je jedným z odvolacích dôvodov, odvolací súd sa v prvom rade zaoberal touto otázkou. Návrh v tejto veci bol matkou podaný na súde dňa 14. 10. 2019, preto je pre záver o tom, ktorý zo sudcov mal v danej veci rozhodnúť potrebné vychádzať z rozvrhu práce Okresného súdu Nitra pre rok 2019 v znení dodatku č. 8 účinného od 06. 09. 2019, podľa ktorého je na strane 21 uvedené: „Ak v konaní registra P, PPOm alebo Ps predchádza iná vec a nie je právoplatne ukončená, s výnimkou konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k mal. deťom, vec napadnutú neskôr vybaví sudca, ktorý vybavuje vec predchádzajúcu v ktoromkoľvek z uvedených registrov.“ Konanie o rozvod manželstva rodičov maloletej T. U. bolo na Okresnom súde v Nitre vedené pod sp. zn. 24P/46/2016 a vec prejednávala Mgr. Mária Sitárová. Rozsudkom zo dňa 20. septembra 2016 č. k. 24P/46/2016-69 súd manželstvo navrhovateľky K.. Q. U. a manžela Y.. T. U. rozviedol. Súd upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletej T. U., nar. XX. XX. XXXX na čas po rozvode tak, že maloletú zveril do osobnej starostlivosti matky a otca súd zaviazal prispievať na jej výživu sumou vo výške 170 eur mesačne, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok majú obaja rodičia. Súd zároveň upravil styk otca s maloletou T.. Rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 27. septembra 2017 č. k. 5CoP/1/2017-290 odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti výrokov o zverení mal T. U., nar. XX. XX. XXXX na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky, o práve oboch rodičov

zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok a o určení výživného otcovi na toto dieťa v sume 170 eur mesačne potvrdil. V časti výroku o úprave styku otca s mal. T. a výroku o trovách konania napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Následne rozhodol Okresný súd v Nitre rozsudkom zo dňa 25. júna 2019 č. k. 24P/46/2016-743 tak, že opätovne upravil styk otca s maloletou T. U. a uložil rodičom maloletej T. výchovné opatrenie. Tento rozsudok bol rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 18. decembra 2019 č. k. 5CoP/43/2019-837 potvrdený. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15. 01. 2020.

20. Z uvedeného vyplýva, že medzi účastníkmi konania prebiehalo pred týmto konaním rozvodové konanie spojené s úpravou rodičovských práv a povinností na čas po rozvode na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 24P/46/2016, kde rozhodovala ako zákonný sudca Mgr. Sitárová. Z citovanej časti rozvrhu práce súdu pritom jednoznačne vyplýva, že keďže skoršie konanie bolo práve konaním o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, teda výnimka podľa rozvrhu práce, neskoršia vec (súčasnú konanie 13P/284/2019) sa prideliť sudcovi náhodným výberom, a nie je zapísaná sudcovi, ktorý už v skoršej veci rozhodoval, pričom v tejto veci bola takýmto spôsobom vybratá Mgr. Bezáková. Podľa názoru odvolacieho súdu vo veci rozhodla zákonná sudkyňa, a preto je táto odvolacia námietka otca nedôvodná.

21. Keďže v danej veci bolo predmetom konania zvýšenie výživného na mal. T., nar. XX. XX. XXXX, súd prvej inštancie sa mal zaoberať zmenou pomerov, aká nastala od ostatného rozhodnutia súdu o výživnom na maloleté dieťa, teda od rozhodnutia Okresného súdu Nitra vedeného pod sp. zn. 24P/46/2016 zo dňa 20. septembra 2016 č. k. 24P/46/2016-69 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 27. septembra 2017 č. k. 5CoP/1/2017-290, ktorým bol rozsudok súdu prvej inštancie v časti výrokov o zverení mal T. U., nar. XX. XX. XXXX na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky, o práve oboch rodičov zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok a o určení výživného otcovi na toto dieťa v sume 170 eur mesačne potvrdený a porovnávať zmenu pomerov od tohto rozhodnutia tak na strane rodičov, ako aj na strane maloletého dieťaťa. Je nesporné, že na strane maloletej T. nastala zmena pomerov, keďže od rozhodnutia súdu o výživnom uplynuli už 4 roky a maloletá tiež začala chodiť do školy, s čím sú spojené zvýšené náklady, čo správne skonštatoval súd prvej inštancie. Keďže príjem otca, ktorý okrem maloletej T. nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť, postačuje nielen na krytie najzákladnejších potrieb maloletej, ale aj iné výdavky, odvolací súd považoval výdaje na športové aktivity maloletej za odôvodnené výdaje, aj keď maloletá športovala už aj v predškolskom veku, takže tieto sa až tak výrazne nezmenili. Rovnako považoval za dôvodný výdaj matky aj náklady na zakúpenie doplnkov výživy na zvýšenie imunity maloletej. To, či lekár predpíše pacientovi liek hradený zo zdravotného poistenia, alebo mu odporučí užívať niečo, čo z poistenia hradené nie je, je vecou lekára a to, že sa matka podľa odporúčenia lekára správa a snaží sa aj takýmto spôsobom zvyšovať imunitu dieťaťa, treba zohľadniť aj pri výdajoch na maloletú a tieto náklady tam zahrnúť. Aj tieto výdaje pritom boli zahrnuté už v predchádzajúcom rozhodnutí. Okrem zmeny pomerov na strane maloletej T. však je potrebné zohľadniť aj zmenu pomerov na strane oboch rodičov, pričom podľa názoru odvolacieho súdu sa práve touto zmenou pomerov súd prvej inštancie nezaoberal dôsledne, preto aj keď aj odvolací súd zastáva názor, že zvýšenie výživného v danej veci je dôvodné, záver súdu, že zmenenej situácii zodpovedá práve suma 40 eur mesačne je zatiaľ predčasný. U matky súd dôsledne nevyhodnotil zmenu na jej strane, spočívajúcu v znížení jej príjmu, aj keď ju skonštatoval, nevyhodnotil ju dostatočne. U matky je zrejme, že oproti ostatnému rozhodnutiu došlo k zníženiu príjmu, pred pár rokmi zmenou pracovného zaradenia u terajšieho zamestnávateľa a v poslednom roku práceneschopnosťou a poberaním OČR začiatkom roku 2020. Vzhľadom k tomu, že otec opakovane namieta pokles príjmu matky, a teda to, že sa vzdala vyššieho zárobku, je potrebné dôslednejšie vyhodnotiť pokles príjmu u terajšieho zamestnávateľa a to dotazom na zamestnávateľa, kedy, prečo došlo k zmene pracovného zaradenia, aký dosahuje t.č. matka príjem, aký by dosahovala v predchádzajúcom zaradení a zohľadniť tiež to, že bola práceneschopná, akú výšku nemocenských dávok, prípadne OČR poberala, ak to na prechodnú dobu výrazne ovplyvnilo jej príjem. Ak matka vlastní okrem bytu, v ktorom býva aj ďalšiu domovú nehnuteľnosť, je potrebné zistiť, či v nej niekto býva, či ju prenajíma a aký má z toho príjem, prípadne zistiť, prečo ju neprenajíma a či sa tým nezbavuje možného príjmu. Zmena u matky nastala aj v jej nákladoch, keďže v čase ostatného rozhodovania žila spolu s rodičmi, ktorým prispievala sumou 50 eur mesačne a t.č. býva s dcérou sama, takže jej mesačné náklady sa výrazne zvýšili, pričom je potrebné zohľadniť aj to, že po tom, ako v tomto byte začala bývať, sa jej zálohové platby zvýšili a náklady jej vznikli aj v spojení s vyúčtovaním nákladov za tento byt, ktoré matka musela uhradiť. Čo sa týka otca, z doposiaľ vykonaného dokazovania je u neho preukázaná zmena pomerov, keďže jeho príjem oproti ostatnému rozhodovaniu

sa podstatným spôsobom zvýšil. Okrem toho je však potrebné zistiť, či stále vykonáva živnostenskú činnosť, ako tvrdí matka a či z nej má príjem. U otca je potrebné vychádzať z toho, že pokiaľ žije sám, je stavba nového rodinného domu, pokiaľ je vlastníkom inej nehnuteľnosti, nadštandardná a jeho úverové zaťaženie neprimerané a úverové zaťaženie v rozsahu, v akom preukázal nie je potrebné, a preto časť jeho nákladov v tomto smere nezohľadniť pri určení výživného. Argumentácia otca o stavbe nového rodinného domu v blízkosti matky, aby mohol byť realizovaný styk s maloletou čo najčastejšie, je nedôvodná. Na realizáciu styku otca s maloletou nie je potrebný ani dom, ani byť v novostavbe, pričom otec už nehnuteľnosť v blízkosti matky, v ktorej by sa mohol s maloletou stretávať, už vlastní. Netreba tiež zohľadniť úver, ktorý platí za byt rodičov, pokiaľ k tomu neuvedie vysvetlenie, ktoré by bolo akceptovateľné. K odvolacím dôvodom otca je tiež potrebné uviesť, že podmieňovanie výšky výživného, prípadne jeho zvýšenia realizáciou styku rodiča s dieťaťom nie je správne a to, ako sa má styk realizovať a či sa realizuje, nie je predmetom tohto konania. Tieto skutočnosti nie je možné zohľadniť v tomto konaní, preto je táto časť odvolania otca nedôvodná. U oboch rodičov je potrebné do nákladov započítať všetky výdavky (napr. oblečenie, obuv a iné), ktoré majú, aj ak ich neuviedli a dotazovať sa na ne tak, aby súd vychádzal z ich čo najviac reálnych mesačných výdavkov. Vychádzajúc z uvedeného, je potrebné v ďalšom konaní doplniť dokazovanie v naznačenom smere, a zohľadniac zistené skutočnosti, vo veci opätovne rozhodnúť, pričom ak v prípade, ak by zmena pomerov na strane otca bola tak veľká, že by bola nad rámec zvýšených výdajov na maloletú, súd by mal uvažovať aj v tom smere, či časť výživného zo strany otca nie je vhodné odkladať na matkou zriadený účet maloletej. Pri rozhodovaní vo veci je potrebné zohľadniť, že ide o mimosporové konanie, ktoré od súdu vyžaduje, aby zistil skutočný stav vecí, a teda v rámci dokazovania sa súd nemôže spoliehať len na dôkaznú iniciatívu účastníkov konania, ale aplikuje tzv. vyšetrovací princíp civilného procesu. Preto je súd povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu vecí. Keďže súd prvej inštancie uvedeným spôsobom nepostupoval, svoje rozhodnutie následne ani nemohol odôvodniť tak, aby dal jasne a zrozumiteľne odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie v ďalšom konaní viazaný (§ 391 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).